

સુવર્ણાક્ષરી કલ્પસૂત્રની પ્રતિના અંતમાની વિસ્તૃત પ્રશસ્તિ

આ લેખમાં ભાવનગર-શ્રીસંઘના જૈન જ્ઞાનભંડારમાંની સુવર્ણાક્ષરી કલ્પસૂત્રની પ્રતિનો અને તેના અંતમાં લખાયેલી એક વિસ્તૃત પ્રશસ્તિનો પરિચય આપવામાં આવે છે. એ પ્રતિ અત્યારે ભાવનગર-શ્રીસંઘના ભંડારમાં—સુરક્ષિત તો ન કહેવાય પણ,—રક્ષિત છે. ભાવનગરમાં શ્રીસંઘનાં દરેક કાર્યો “ શેઠ ડોસાભાઈ અભેચંદની પેઢી ”ના નામથી ચાલે છે. એટલે પ્રસ્તુત જ્ઞાનભંડાર એ પેઢીના આશ્રય નીચે હોઈ એની કાળજીભરી દેખરેખ પેઢીના પ્રાણ સમા વયોવૃદ્ધ કાર્યકર્તા ધર્માત્મા વિદ્વાન શેઠ કુંવરજી આણંદજી રાખે છે. પ્રસ્તુત પ્રતિનો નંબર ડા. ૨૩ નં. ૧૫ છે. એની પત્રસંખ્યા ૯૫ છે. લંબાઈ-પહોળાઈ ૧૧૧×૪૧૧ ઇંચની છે. દરેક પાનામાં લીટીઓ કેટલી છે એ ગણતથી નોંધવું રહી ગયું છે એટલે અત્યારે મને યાદ છે તે પ્રમાણે તેમાં સાત લીટીઓ હોવી જોઈએ. અને દરેક લીટીમાં અક્ષરો ૨૮ થી ૩૪ સુધી છે. આખી પ્રતિ બે વિભાગમાં લખાયેલી છે એટલે બે વિભાગ પાડવા માટે વચમાં પણ વેલ છે અને દરેક પાનાની ચોમેર પણ વેલ છે. એ વેલ કોઈ કળાના ખાસ નમૂનારૂપ નથી પરંતુ તદ્દન સાદી જ છે. પ્રતિની લિપિ સુંદર છે અને પ્રતિ દેખાવમાં તેમ જ અવસ્થામાં પણ ખુબ જ સારી છે. પ્રતિમાં સુવર્ણમય અક્ષર લખવા માટે પાનાની જમીન (Back-ground) લાલ, આસમાની અને જાંબલી એમ ત્રણ રંગથી રંગીન કરવામાં આવી છે, બ્યારે ચિત્રો નીચેની જમીન લાલ જ રાખવામાં આવી છે. ચિત્રોમાં રંગોનું વૈવિધ્ય ખાસ નથી; એમાં મુખ્યત્વે કરીને સોનેરી રંગનો જ ઉપયોગ કરવામાં આવ્યો છે. આમ છતાં ચિત્રો સુંદરતાથી જરાય વેગળાં કે વંચિત નથી. પ્રસ્તુત ચિત્રો કલ્પસૂત્રની હસ્તલિખિત પ્રતિઓમાં સામાન્ય રીતે જે જાતનાં ચિત્રો જોવામાં આવે છે તે જ જાતનાં છે.

પ્રસ્તુત પ્રતિને અંગે આટલું જણાવ્યા પછી હવે આપણે એ પ્રતિના અંતમાંની વિસ્તૃત પ્રશસ્તિ જોઈએ.

મુઝ્જો મુઝ્જો ઉવદંસેહ તિ લેમિ ॥ છ ॥ પજ્જોસવણાકળ્પો સમ્મત્તો ॥ છ ॥ ગ્રંથાગ્રં ૧૨૧૬ સર્વસંખ્યા ॥ છ ॥ સંવત્ ૧૫૧૭ વર્ષે આલાહ મુદિ અષ્ટમી સોમે શ્રીઅણહિલુપુરપત્તને । શ્રી શ્રી સ્વરતરગચ્છે ॥ શ્રીજિનચંદ્રસરિરાગ્યે શ્રીઉપાધ્યા[ય] સિદ્ધાન્તરુચિરુચમેન લિખિતં વાહાકેન ॥

ए ८० ॥ आसीदूकेशवंश्येषु थुल्लशाखासमुद्भवः ।
 मंत्री दुर्लक्षसिंहाख्यः पद्मस्तस्यांगजः पुनः ॥ १
 जिणाको जिनभक्तात्मा नोडाकः कृत्यसाधनः ।
 धनी धनपतिश्चैते पद्माकस्य सुतास्त्रयः ॥ २
 आर्या भार्या जिणाकस्य सती जासलदेविका ।
 वज्रगङ्गाः स्मरसिंहश्च पुत्रद्वयमिदं तयोः ॥ ३
 तत्र वज्रगङ्गाः सर्वसमः समधरोऽजनि ।
 सुतः समरसिंहस्य सालिङ्गः श्लाघनीयधीः ॥
 जीवादेवीभवो भाति मेघराजः परः पुनः ॥ ४
 नोडाभार्या नामलदेवी होली सुतौ तयोर्द्वौ द्वौ ।
 शंसा-मल्हसजौ हर्षाख्यः सोमदत्तश्च ॥ ५
 पुत्रिकापञ्चकं चासीत् गुरुभक्तिपरायणम् ।
 वीमाई च तथा चेली सारू वारू धनार्थेति ॥ ६
 श्रीवत्स-श्रीमन्तौ साधुसदयवत्स-शत्रुशत्रौ च ।
 इति हंसराज-हंसलदेव्योः पुत्रा भुवि ख्याताः ॥ ७
 मल्हभार्या माणिकदेवी जाता अमी जगत्ख्याताः ।
 श्रीधर-सुरपति-सु(शु)भकर-सहस्रमल्लाः सुते द्वे च ॥ ८
 मांजू-कस्तूरार्थनाम्न्यौ भार्या[s]स्ति सीधरस्य सती ।
 सिरियादेवी पुत्राश्चत्वारः ख्यातनामानः ॥ ९
 तेषूदयकर्ण-आसकर्ण-श्रीकर्ण-राजमल्लाश्च ।
 छाजी-पूनाईनामतश्च पुत्र्यौ तथा जाते ॥ १०
 रत्नादेवी सुरपतिभार्या शुभकरस्य रंगादे ।
 सद्धर्मकर्मनिरता सइल्लमल्लस्य सहसादे ॥ ११
 हर्षराजस्य जाया[s]स्ति रजाई धर्मतत्परा ।
 गुरुगच्छसाधुसाध्वीनां भक्तिव्यक्तिमनोहरा ॥ १२
 वल्हादेवी जाता(जाया) धनपतिसाधोः सुतास्तु चत्वारः ।
 शिवदत्तो नगराजो लषराजो जीवराज इति ॥ १३
 जज्ञे[s]थ नगराजस्य तनयः सज्जनाभिधः ।
 तस्यास्त्युदयसिंहाख्यस्तनयो दीप्तिमानति ॥ १४
 रत्नाईकुक्षिरत्नानि लषराजस्य सूनवः ।
 सोनपाल-पूनापाल-अमीपालादयोऽद्भुताः ॥ १५
 दिल्ली-गूर्जर-मालव-सिंधुषु मरुमंडले च नृपमान्या ।
 मंत्रीपद्मस्य संततिरुदयवती निरूपमा भाति ॥ १६

અસ્યાશ્ચ કરણીયાનિ તદ્વથા —

સ્થાને સ્થાને[૬]હંત્રપ્રતિષ્ઠા-યાત્રા-સસચાર્યપદાદિષુ ।
 ઉત્તસવાશ્ચક્રિરેસમીભિઃ કસ્તાનન્યઃ કરિષ્યતિ ॥ ૧૭
 શ્રી લોકહિતાચાર્યાઃ સાગરચન્દ્રસૂરયઃ ।
 શ્રીભાવપ્રભસૂરીન્દ્રાઃ શ્રીજિનચન્દ્રસૂરયઃ ॥ ૧૮
 એતે શ્રીગુરુ(ર)વો[૬]મીભિઃ સ્થાપયાંચક્રિરે ક્રમાત્ ।
 લક્ષ્મસિંહ-જિણા સાધુ-ધનપતિ-સ્મરસિંહકૈઃ ॥ ૧૯ યુગ્મં ॥
 દેવકાર્યં ગુરોઃ કાર્યં સંઘકાર્યં સ્વકાર્યવત્ ।
 કુર્વતો ધનપત્યાદેઃ પ્રશંસામઃ કિયદ્વયમ્ ॥ ૨૦

કિંચ ।

વિનયવતી શીલવતી દાનવતી સદ્વિવેકરંગવતી ।
 માણિક્યદેવી મલ્હુભાર્યા જયતીહ પુણ્યવતી ॥ ૨૧
 સા ગ્રંથલક્ષમેકં લેખિતપૂર્વિવિષ્ણુદારસચ્ચરિતા ।
 લેખયતિ સ્મ સુવર્ણાક્ષરરમ્યં કલ્પસૂત્રમિદમ્ ॥ ૨૨

ઇતશ્ચ ॥

ચાંદ્રે કુલે શ્રીજિનચન્દ્રસૂરિઃ સિદ્ધાન્તવેત્તા[૬]ભયદેવસૂરિઃ ।
 સદ્ગુહ્યભઃ શ્રીજિનવલ્લભોઽપિ યુગપ્રધાનો જિનદત્તસૂરિઃ ॥ ૨૩
 ભાગ્યાદ્ભુતઃ શ્રીજિનચન્દ્રસૂરિઃ [સૂરિ]ર્બંભૂવાન્ જિનપત્યભિશ્ચઃ ।
 જિનેશ્વરઃ સૂરિરુદારચેતાઃ જિનપ્રવોદ્ધો દુરિતાપનેતા ॥ ૨૪
 સાંવેગિકઃ શ્રીજિનચન્દ્રસૂરિઃ સૂરિર્જિનાદિઃ કુશલાવસાનઃ ।
 પદ્માશ્રિતઃ શ્રીજિનપદ્મસૂરિર્લઙ્ધેર્નિધાનં જિનલઙ્ઘિસૂરિઃ ॥ ૨૫
 મહોપકારી જિનચન્દ્રસૂરિર્જિનોદયઃ સૂરિરુદગ્રભાગ્યઃ ।
 પ્રશાન્તમૂર્તિર્જિનરાજસૂરિર્યુગપ્રધાના જિનભદ્રસૂરયઃ ॥ ૨૬
 તતોઽપિ ચ શ્રીજિનચન્દ્રસૂરયઃ તયોજ્જ્વલાઃ શાસતિ ગચ્છમાત્મનઃ ।
 તેષામધીનં કિલ કલ્પપુસ્તકં માણિક્યદેવી કુસ્તે સ્મ ભક્તિતઃ ॥ ૨૭
 પ્રતિવર્ષં મહાહર્ષાન્મહોત્સવપુરઃસરમ્ ।
 વાચ્યમાનં ચિરં સદ્ધિર્નન્દતાત્ કલ્પપુસ્તકમ્ ॥ ૨૮

સંવત્ ૧૫૧૭ વર્ષે શ્રીઅણહિલ્લુપુરપત્તને સાં મલ્હુભાર્યયા માણિક્યદે શ્રાવિકયા પુસ્તકમિદં
 લેખિતં ચિરં નંદતુ ॥ છ ॥ કૃતિરિયં શ્રીસિદ્ધાન્તરુચિમહોપાધ્યાયશિષ્યસાધુસોમગણેરિતિ ભદ્રમ્
 ॥ છ ॥ શ્રીશુભં ભવતુ ॥ કલ્યાણમસ્તુ ॥ છ ॥ શ્રીઃ ॥

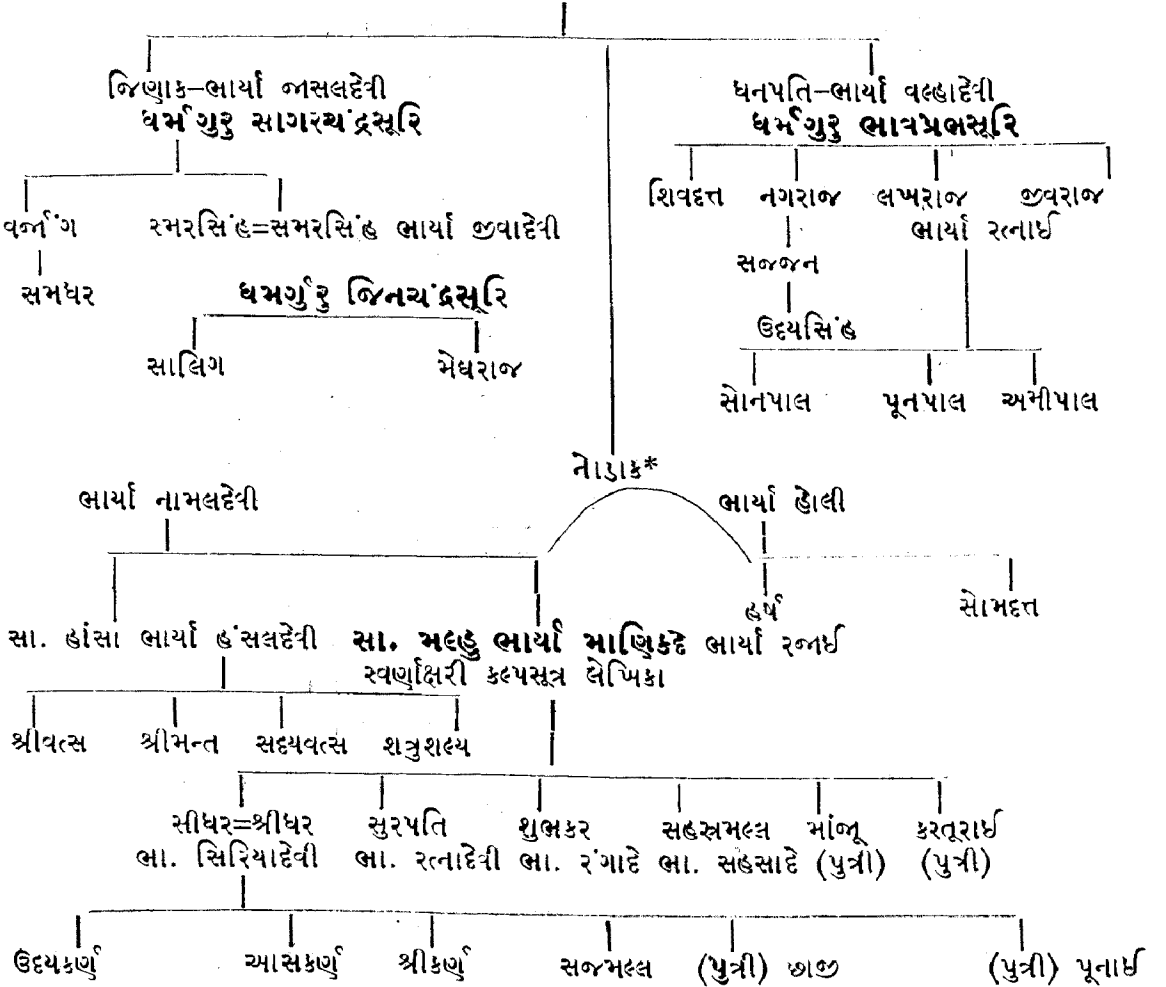
ઉપર આપેલી વિસ્તૃત પ્રશસ્તિ ઐતિહાસિક હકીકતો કરતાં મંત્રી પદ્મ=પદ્માકના વંશજો અને
 અતરંગચીય સમર્થ આચાર્યોનાં નામોથી જ ભરાયેલી છે. એટલે આ આખી પ્રશસ્તિનો શબ્દશઃ
 અનુવાદ આપવા કરતાં તેમાંની ખાસ ખાસ હકીકતોનું તારણ આપવું એ જ વધારે ઉચિત અને
 સંગત છે એમ માની એ જ અહીં આપવામાં આવે છે.

જ્ઞાનાં, ૨૭

સૌપહેલાં આ પ્રશસ્તિના વીસ શ્લોકોમાં મંત્રી પદ્માકના વંશજોની અને તેમના ધર્મગુરુઓની નામાવલી આપવામાં આવી છે કે જેના વંશમાં થયેલ સા. મલ્હૂની બાર્યા માણિકદે શ્રાવિકાએ પ્રસ્તુત સચિત્ર સુવર્ણક્ષિરી કલ્પસૂત્રની સુંદર અને સુશોભિત પ્રતિ લખાવી છે. એ નામાવલી ઉપરથી મંત્રી પદ્મ=પદ્માકનું વંશવૃક્ષ નીચે મુજબનું બની શકે છે :

ઝિકેશવંશીય સ્થૂલશાખીય-મંત્રી દુર્લક્ષસિંહ=લક્ષ્મસિંહ (?)

ધર્મગુરુ લોકહિતાચાર્ય

આ વંશાવલી ઉપરાંત પ્રારંભના વીસ શ્લોકોમાં મંત્રી પદ્મનાં વંશજોના સુકૃતનો કોઈ ખાસ સ્પષ્ટ ઉલ્લેખ કરવામાં નથી આવ્યો, પરંતુ સામાન્ય રીતે એટલું જ કહેવામાં આવ્યું છે કે મંત્રી પદ્મનાં વંશજો દિલ્હી, ગૂજરાત, માલવા, સિંધ, મારવાડ વગેરે દેશમાં તેમના મૂળ પુરુષોની કારકિર્દીના પ્રતાપે રાજ્યો તરફથી માન પામતા હતા. તેમ જ આ વંશમાં થયેલા વંશજોએ પ્રતિષ્ઠા, યાત્રા તેમ જ આચાર્યપદારોપણ વગેરે પ્રસંગોમાં ઘણા મહોત્સવો ઊજવ્યા છે.

* નોડાકને ખીમાઈ, ચેલી, સાર, વાર અને ધનાઈ એ નામની પાંચ પુત્રીઓ પણ હતી.

પ્રશસ્તિના એકવીસ—બાવીસમા શ્લોકોમાં ‘ માણેકબાઈ ધર્મતામા હતી અને તેણે કલ્પસૂત્ર સચિત્ર સુવર્ણાક્ષરી પ્રતિ લખાવી તે પહેલાં એક લાખ શ્લોકપ્રમાણ ગ્રંથો લખાવ્યા હતા’ એમ જણાવ્યું છે.

આ પછીના બાકીના શ્લોકોમાં અરતરગચ્છીય આચાર્યોનાં નામોની પદ્માવલી અને છેવટે પ્રસ્તુત સચિત્ર સુવર્ણાક્ષરી કલ્પસૂત્રની પોથી લખાવીને માણેકબાઈએ જે આચાર્યને—કે જેમનું નામ જિનચંદ્રસૂરિ છે—અર્પણ કરી છે તે હકીકત જણાવી છે. અરતરગચ્છીય આચાર્યોનાં નામો આ પ્રમાણે છે :

૧ ચંદ્રકુલીય આચાર્ય શ્રી જિનચંદ્રસૂરિ, ૨ તત્પદ્મે આગમજ્ઞ શ્રી અભયદેવાચાર્ય, ૩ તત્પદ્મે શ્રી જિનવલ્લભસૂરિ, ૪ તત્પદ્મે યુગપ્રધાન શ્રી જિનદત્તસૂરિ, ૫ તત્પદ્મે શ્રી જિનચંદ્રસૂરિ, ૬ તત્પદ્મે શ્રી જિનપતિસૂરિ, ૭ તત્પદ્મે શ્રી જિનેશ્વરાચાર્ય, ૮ તત્પદ્મે શ્રી જિનપ્રભોધસૂરિ, ૯ તત્પદ્મે શ્રી જિનચંદ્રસૂરિ, ૧૦ તત્પદ્મે શ્રી જિનકુશલસૂરિ, ૧૧ તત્પદ્મે શ્રી જિનપદ્મસૂરિ, ૧૨ તત્પદ્મે શ્રી જિનસખિધસૂરિ, ૧૩ તત્પદ્મે શ્રી જિનચંદ્રસૂરિ, ૧૪ તત્પદ્મે શ્રી જિનોદયસૂરિ, ૧૫ તત્પદ્મે શ્રી જિનરાજસૂરિ, ૧૬ તત્પદ્મે શ્રી જિનભદ્રસૂરિ, ૧૭ તત્પદ્મે શ્રી જિનચંદ્રસૂરિ, જેમને પ્રસ્તુત કલ્પસૂત્રની સચિત્ર સ્વર્ણાક્ષરી પ્રતિ માણેકબાઈએ વહોરાવી છે—સાદર અર્પણ કરી છે.

પ્રસ્તુત પ્રશસ્તિની શરૂઆતમાં થોડો ગદ્યમય પ્રશસ્તિ-અંશ છે, જેમાં જણાવવામાં આવ્યું છે કે ‘ પ્રસ્તુત કલ્પસૂત્રની પ્રતિ વિક્રમ સંવત ૧૫૧૭ અષાઢ સુદિ ૮ સોમે અણહિલપુર પાટણમાં, અરતરગચ્છીય આચાર્ય શ્રી જિનચંદ્રસૂરિના રાજ્યમાં ઉપાધ્યાય શ્રી સિદ્ધાન્તરુચિગણિની દેખરેખ નીચે વાંચક નામના લેખકે લખી છે.’ અને અંતના ગદ્ય પ્રશસ્તિ-અંશમાં ‘ પ્રશસ્તિની રચના ઉપાધ્યાય શ્રી સિદ્ધાન્તરુચિગણિશિષ્ય શ્રી સાધુસોમગણિએ કરી છે’ એ સૂચવવામાં આવ્યું છે.

ઉપર જણાવવામાં આવ્યું તેમ પ્રસ્તુત પ્રતિનો જન્મ પાટણમાં થયો છે અને ત્યાંથી સ્થાનાંતર પામતી પામતી એ અત્યારે ભાવનગરના શ્રીસંઘના જ્ઞાનભંડારમાં સુરક્ષિત રીતે સ્થિર સ્થાન પામી છે.

[‘ શ્રી જૈન સત્ય પ્રકાશ,’ જુલાઈ. ૧૯૪૩]